

Vypraveno

dne 15. 10. 2014

PŘÍLOHA

Ministr vnitra
Milan Chovanec
Dodatečně v souladu s GDPR

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0374r

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 15. 10. 2014
podpis: [podpis]

MVCRP00WK6VY

- 9 - 10 - 2014

Praha
Č.j.: MV-116235-4/VS-2014

Rozhodnutí

Ministr vnitra příslušný dle § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“) rozhodl o včasném rozkladu, který podal - Bělorusko, osoba bez státního občanství, trvale byter (dále jen „žadatel“) proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 28. 7. 2014, č.j.: VS-1159/835.3/2-1997, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon č. 40/1993 Sb.“) vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky (dále jen „žádost“), t a k t o:

Podle § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á.**

O d ů v o d n ě n í:

I.

Žadatel požádal prostřednictvím Krajského úřadu Karlovarského kraje dne 9. 12. 2013 o udělení státního občanství České republiky. Žádost byla doručena Ministerstvu vnitra dne 24. 1. 2014, kdy bylo zahájeno řízení ve věci. Trvalý pobyt má žadatel povolen na území České republiky od 26. 4. 1994. Žadatel je rozvedený, dospělá dcera je státní občankou České republiky od roku 2002. Jedná se o žadatelovu čtvrtou žádost.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení všech podkladů pro vydání rozhodnutí konstatovalo, že žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c), d) a e) zákona č. 40/1993 Sb., tj. podmínku pětiletého povoleného trvalého pobytu na území České republiky ke dni podání žádosti, podmínku prokázání znalosti českého jazyka, podmínku, že v posledních pěti letech nebyl odsouzen pro úmyslný trestný čin a podmínku plnění povinností vyplývajících z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky a povinností

vyplývající zvláštních právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně, odvody a poplatky.

II.

Přestože žadatel prokázal splnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., dospělo Ministerstvo vnitra po bedlivém posouzení všech důkazů provedených v průběhu správního řízení a po zvážení veškerých podkladů k závěru, že žádosti nevyhoví. V odůvodnění napadeného rozhodnutí Ministerstvo vnitra uvedlo, že při rozhodování o žádosti zohlednilo, že podle platné právní úpravy je věcí jeho správního uvážení, zda žádosti vyhoví či nikoliv, a to i za předpokladu, že žadatel splňuje všechny podmínky pro udělení tak, jak jsou stanoveny v § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb. Dále uvedlo, že splnění zákonem stanovených podmínek je pouze základním předpokladem pro vyhovění žádosti. Zákon č. 40/1993 Sb. nezakotvuje právní nárok na udělení státního občanství České republiky. Takové rozhodnutí není v rozporu s Evropskou úmluvou o státním občanství, k níž Česká republika přistoupila, ani s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána.

V kontextu shora uvedeném Ministerstvo vnitra žádosti nevyhovělo.

III.

Proti zamítavému rozhodnutí Ministerstva vnitra podal žadatel včasný rozklad. Uvedl, že rozhodnutí Ministerstva vnitra o nevyhovění jeho žádosti, v němž je konstatováno, že všechny podmínky pro udělení státního občanství splňuje, přijal s politováním, neboť mu není znám důvod odepření udělení státního občanství. Zdůraznil, že zcela respektuje skutečnost, že na udělení státního občanství není právní nárok. Žádá pouze o nové pečlivé zhodnocení skutečnosti, že v České republice pobývá od roku 1994, žije spořádaným občanským životem a je trestněprávně bezúhonnou osobou. K tomu doplňuje, že pro Českou republiku nepředstavuje bezpečnostní riziko. Jak dodává, není osobou závislou na systému státní sociální podpory České republiky, od příchodu na její území se snaží řádně pracovat. Připomíná, že jeho dcera _____, je státní občankou České republiky, stejně jako její manžel a dcera _____. Dcera žadatele pracovala před nástupem na mateřskou dovolenou jako lékařka, ve výkonu povolání bude pokračovat i po ukončení rodičovské dovolené. Žadatel dále zdůrazňuje skutečnost, že je od roku 1997 osobou bez státního občanství, a uvádí, že jej tento stav velmi frustruje. Opětovně proto žádá o znovuposouzení své žádosti. Na podporu svých tvrzení přikládá prohlášení rodinných příslušníků.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Především je nutné zdůraznit, že na udělení státního občanství České republiky není právní nárok. Při posuzování žádosti se vychází především z čl. 12 odst. 1 Ústavy České republiky, z něhož vyplývá, že podmínky nabývání a pozbývání státního občanství České republiky stanoví zákon. Tímto zákonem je zákon č. 40/1993 Sb., procesním předpisem pak správní řád. Podle § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb. lze státní občanství České republiky na žádost udělit fyzické osobě, která současně splňuje podmínky uvedené v tomto právním ustanovení pod písmeny a) až e). Ze zákonem uvedené dikce: „lze udělit“ vyplývá, že státní občanství České republiky může, ale nemusí být uděleno. To znamená, že ani osobě, která o něj požádá a zákonem uvedené podmínky splňuje, nemusí být vyhověno a státní občanství České republiky uděleno.

V této souvislosti ministr vnitra odkazuje na Evropskou úmluvu o státním občanství, která byla vyhlášena pod č. 76/2004 Sb. m. s. (dále jen „Evropská úmluva“). Vysvětlující zpráva k čl. 2 Evropské úmluvy, kterou vypracoval Výbor expertů Rady Evropy pro státní občanství (CJ-NA), uvádí, že zúčastněný stát může stanovit podmínky pro naturalizaci, zejména pokud jde o integraci osob, které o přijetí do státoobčanského svazku žádají. Musí být zřejmé, že integrace takové osoby ve společnosti dosáhla vysokého stupně. Není hodnoceno pouze formální plnění podmínek uvedených v zákoně o státním občanství, nýbrž je v rámci správního uvážení zkoumána existence skutečného vztahu (genuine link) této osoby k zemi, která o přijetí do jejího státního svazku usiluje.

V čl. 3 Evropské úmluvy „Působnost státu“ je uvedeno, že udělení státního občanství České republiky na žádost fyzické osoby (cizince) je výrazem svrchované státní suverenity. Není tedy pochyb o tom, že každý suverénní stát má právo stanovit podmínky, za kterých mohou fyzické osoby (cizinci) nabýt jeho státního občanství, a, že je zcela ve sféře volného uvážení dotčeného státu, zda cizinci bude státní občanství uděleno či nikoliv. Ministerstvo vnitra pak v souvislosti s rozhodováním o udělení státního občanství České republiky nejen může, ale i musí posoudit všechny právně významné skutečnosti uvedené, popřípadě přiložené k žádosti. Jak Ministerstvo vnitra, tak i ministr vnitra vychází tedy z toho, že žadatel musí splnit podmínky, vyplývající z uvedených právních předpisů a musí být zřejmé, že jeho integrace v české společnosti dosáhla vysokého stupně.

Ministerstvo vnitra i ministr vnitra při užití správního uvážení zkoumají okolnosti každého jednotlivého případu při respektování smyslu a účelu zákonů a mezí, které tyto zákony stanoví. Nemůže proto jít o pouhé mechanické posouzení

splnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 zákona o státním občanství, protože splnění těchto podmínek je prvním, nikoli však jediným předpokladem pro udělení státního občanství České republiky (viz judikát Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 6. 2006, č.j.: 3 As 32/2005-51).

V.

K námitkám, které žadatel v rozkladu uvedl, konstatuje ministr vnitra následující:

Ve shodě s úsudkem Ministerstva vnitra i ministr vnitra uvádí, že žadatel splňuje podmínky stanovené pro udělení státního občanství České republiky v § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., včetně podmínky pozbytí dosavadního státního občanství stanovené v § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 40/1993 Sb., když se nechal z původního státoobčanského svazku Běloruska propustit bez příslibu udělení státního občanství České republiky.

Rovněž ve shodě s Ministerstvem vnitra ministr vnitra uvádí, že splnění zákonem stanovených podmínek je pouze základním předpokladem pro kladné vyřízení žádosti, po kterém následuje fáze správního uvážení, kdy je třeba každou žádost individuálně, řádně a spolehlivě z více hledisek posoudit při respektování smyslu a účelu zákona č. 40/1993 Sb. a mezí, které stanoví. S výše uvedeným se ztotožnil také Ústavní soud České republiky, který ve svém usnesení, sp. zn. IV. ÚS 586/99, uvedl, že, v případech kdy státoobčanský vztah vzniká na základě rozhodnutí příslušného orgánu státu, má stát nezadatelné právo rozhodnout, zda určité osobě občanství udělí a pokud tak neučiní, neporušuje tím žádné právo zaručené Ústavou, ústavními zákony ani mezinárodní smlouvou. V této souvislosti ministr vnitra upozorňuje na čl. 6 odst. 3 Evropské úmluvy. Ve vysvětlující zprávě Výboru expertů Rady Evropy je k tomuto článku uvedeno, že zúčastněný stát může stanovit oprávněné podmínky pro naturalizaci, zejména pokud jde o integraci.

Ministr vnitra připomíná, že při rozhodování o žádosti bylo přihlédnuto také k ustanovení § 2 odst. 4 a § 50 odst. 3 správního řádu. Dle těchto ustanovení je správní orgán povinen zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu a mimo jiné dbá, aby přijaté řešení bylo s veřejným zájmem v souladu. Součástí každého správního řízení je zjištění konkrétního veřejného zájmu, který po zvážení správního orgánu může převážit nad jiným veřejným zájmem, resp. nad soukromým zájmem žadatele o udělení státního občanství České republiky.

VI.

Podle § 89 odst. 2 správního řádu ministr přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo s právními předpisy,

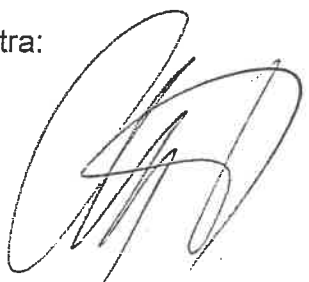
a neshledal v postupu Ministerstva vnitra takové pochybení, které by vedlo ke změně či zrušení napadeného rozhodnutí.

Při hodnocení, zda neudělení státního občanství může žadatelům způsobit problémy i v oblasti prohlubování procesu integrace do české společnosti, se zásadně vychází z čl. 42 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“), který stanoví, že cizinci požívají v České republice všech lidských práv a svobod zaručených Listinou, pokud nejsou výslovně přiznána občanům.

Z výše uvedených důvodů ministr vnitra v rámci správního uvážení rozklad žadatele zamítl.

P o u ě n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

Ministr vnitra:

115